

[Udenrigsministeren.]

Fremdeles vil jeg i denne Sammenhæng gerne nævne, at paa den nordiske social-politiske Konference i København i September 1945 vedtoges et Udkast til Konvention om fællesnordisk Arbejdsmarked. Under senere Forhandlinger har det vist sig, at ikke alle de nordiske Lande for nærværende er rede til at undertegne en saadan Konvention. Under disse Omstændigheder er man endes om foreløbig at søge afsluttet en dansk-svensk Konvention om Formidling af Arbejdskraft, i det væsentlige bygget paa det nævnte Udkast, og formet saaledes, at den eventuelt senere vil kunne tiltrædes af andre nordiske Lande. Udkastet har efter Udenrigsministermødet i Oslo været gjort til Genstand for Forhandlinger i København i April 1946 mellem Chefen for det svenske Udenrigsdepartements Retsafdeling og Repræsentanter for Udenrigsministeriet og Arbejds- og Socialministeriet. Denne dansk-svenske Konvention vil antagelig nu omsider kunne underskrives i nær Fremtid.

Foruden rent faglige Kongresser og Møder som for Eksempel den nordiske Samarbejdskomité's Møder i København i Januar og i Juli 1946, hvor ledende Ministre og andre Repræsentanter for alle de nordiske Lande havde Lejlighed til at mødes, vil det i denne Forbindelse maaske ogsaa være naturligt at minde om det nordiske administrative Forbunds Møde i København og om det nordiske interparlamentariske Møde i Oslo, hvor betydningsfulde Resolitioner blev vedtaget. Den danske Undervisningsminister har taget Initiativet til, at Resolutionen vedrørende det kulturelle Samarbejde tages op til Drøftelse paa Undervisningsministermødet nu i November.

I sin Tale her i Tinget den 24. Oktober berørte det ærede Medlem Hr. Paul Holt den dansk-amerikanske Overenskomst om Grønlands Forsvar og spurgte, om Regeringen kunde gøre Rede for dansk-amerikanske Forhandlinger vedrørende Spørgsmaalet om en Ophævelse af denne Overenskomst.

Overenskomsten blev, som det vil være det høje Ting bekendt, paa Danmarks Vegne undertegnet af Minister Henrik Kauffmann den 9. April 1941 og endelig godkendt ved kongelig Resolution af 23. Maj 1945, efter at Rigsdagen den 16. Maj 1945 havde givet sit Samtykke til Overenskomsten. I dennes Artikel 10 hedder det, at Overenskomsten skal forblive i Kraft, indtil der er Enighed om, at de nuværende Farer for det amerikanske Kontinents Fred og Sikkerhed er ophørt. Naar dette maatte være

Tilfældet, vil Overenskomstens Ændring eller Ophør blive gjort til Genstand for Forhandling mellem de to Landes Regeringer. Enhver af Parterne har Ret til, efter at passende Forhandlinger har fundet Sted, at tilkendegive den anden Part sin Hensigt om at bringe Overenskomsten til Ophør, og det er herved aftalt, at Overenskomsten skal ophøre at være i Kraft ved Udløbet af 12 Maaneder efter, at den anden Part har modtaget en saadan Tilkendegivelse.

Regeringen er opmærksom paa de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Overenskomsten, og under Minister Kauffmanns Ophold her i Landet i Sommer har jeg drøftet denne Sag med ham, idet Regeringen mener, at Forudsætningerne nu maa være til Stede for at optage en Forhandling herom.

I denne Sammenhæng vil jeg gerne tilføje, at Udenrigsministeriet allerede har ført Forhandlinger med de amerikanske Myndigheder med det Resultat, at en Række af de meteorologiske Stationer, som den amerikanske Regering med Hjemmel i Overenskomsten har anlagt i Grønland under Krigen, efterhaanden er blevet overtaget af vore egne Myndigheder og nu betjenes af dansk Mandskab.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henstillede til Overvejelse at udsende nogle „rejsende Gesandter“, som kunde give Indberetning om, hvorledes de økonomiske Forhold former sig i de Lande, der har mest Interesse for os, og som endvidere skulde have til Opgave at undersøge, paa hvilke Omraader Danmark som Følge af Afspørring ikke har kunnet følge med.

Hertil maa jeg maaske sige, at det jo netop er en af Gesandtskabernes Hovedopgaver at indberette om de økonomiske Forhold i Ulandet; de er instrueret herom gennem de almindelige Instrukser, og vi lægger i Udenrigsministeriet stor Vægt paa, at Gesandtskaberne skænker denne Del af deres Arbejde fuld Opmærksomhed. Naar det er ønskeligt at faa Udviklingen paa et bestemt Omraade eller visse særlige Forhold i et Land nærmere belyst, instruerer vi vedkommende Repræsentation om at undersøge Spørgsmaalet og indberette, hvis dette ikke allerede er sket.

Spørgsmaalet om rejsende Gesandter eller Generalkonsuler har tidligere ved forskellige Lejligheder været Genstand for Overvejelse i Udenrigsministeriet, formentlig ogsaa i min Forgængers Tid, da vi fik den nugældende Lov om Udenrigstjenestens Organisation af 1. Oktober 1945. Denne Lov indeholder ikke noget om rejsende Gesand-